

uld, som han for øvrigt selv går i, kan jeg se her fra talerstolen.

Det, der er interessant i dette forslag – og vi afgav betænkning i udvalget, inden EU-Kommissionen vedtog prisforslaget for markedsåret 1998-99 og nedsatte hektarpræmien med 25 pct. fra ca. 5.400 kr. til ca. 4.000 kr. – er jo netop, som det er blevet nævnt her, at det er den høje EU-hektarstøtte, der har været hovedårsagen til ønsket om at få tilladelse til hampedyrkning i Danmark.

Nu er EU-støtten altså nedsat. Har det så været ulejligheden værd at bruge tid på det her beslutningsforslag? Vil muligheden for hampedyrkning overhovedet blive benyttet af landbruget? Og når det er sagt, så synes jeg også, at det skal fremhæves, at dyrkning jo kun er interessant på grund af støtten, ikke fordi man kan få en afsætning.

Desto større er min overraskelse, når jeg ser flertallets betænkning bidrag og deres understregning af, at kontrollen af, at hampen ikke misbruges utilsigtet, skal betales af skatteyderne. Skatteyderne skal altså betale for, at hampdyrkerne kan få EU-tilskud. Og det mener ikke alene Enhedslisten, men også Venstre og De Konservative samt Fremskridtspartiet og andre EU-modstanderpartier. Det er dobbeltmoral, må jeg sige til hr. Bent Hindrup Andersen. Og lad så være med at blande bomuld og andre afgrøder, som vi ikke kan dyrke i Danmark, ind i det her.

Jeg synes, det er en dårlig sag for forslagsstillerne. Jeg synes også, det sætter landbruget i et alt for dårligt lys, og det fortjener dansk landbrug altså ikke på den her lille sag. Jeg håber, at ministeren, som skal administrere det her, kan finde muligheder for, at den kontrol, der skal være, kommer til at gå på normale kontrolgebyrer.

(Kort bemærkning).

Eva Fatum (S):

Jeg ser det som ren støttetænkning og tænkning i, hvordan man kan få flest mulig penge ud af systemet, for det kan da ikke være, fordi der er muligheder for afsætning. Den undersøgelse, man har lavet, viser jo netop, at der ikke er mulighed for afsætning af hampen. Så det er ren økonomisk tænkning.

Det, vi også ser, er jo EU's udvidelse, hvor vi netop snakker om, at vi skal nedsætte hektarstøtten til landbruget, når vi skal have flere lande med i EU. Det hænger overhovedet ikke

sammen med den politik, som man i hvert fald lige for øjeblikket fører fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg synes, det er påfaldende, at retsordførerne for henholdsvis V og K enten bliver siddende eller overhovedet ikke er til stede i salen – i hvert fald reagerer de ikke på indtil flere opfordringer til at prøve at forklare os, der spørger, og jeg er én af dem, hvorfor og hvordan de vil håndtere den vanskelige situation, som de må komme i, og som jeg egentlig synes at vi andre urimeligt bliver bragt i.

Hvorfor bliver I siddende med hænderne under lårene? Jeg har helt forståelse for, at forretningsordenen naturligvis tilsiger, at I kan blive siddende, hvor I sidder, men kan I også blive siddende i forhold til befolkningen? Hvad vil I sige til befolkningen den dag, I står og råber og skriger om lov og orden? Vi skal have kontrol, og vi skal have det ene og det andet og det tredje i det danske samfund, og politiet skal have gode arbejdsvilkår, og hvad gør I? I tier stille – er det rimeligt?

Formanden:

Forretningsordenen forbyder også direkte tiltale, men det finder hr. Qvist Jørgensen nok ud af.

Så er det hr. Peter Hansen-Nord og så hr. Bent Hindrup Andersen.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det er muligt, at jeg ikke kan erstatte de retspolitiske ordførere, men jeg vil gerne både til fru Dorte Bennedsen og hr. Qvist Jørgensen sige, at det er en utrolig negativ indgangsvinkel, man har til denne sag. Det er jo også ganske ejendommeligt, at en række andre EU-lande kan håndtere den her problematik.

Jeg synes også, at begge de nævnte talere, når man har læst betænkningen, kan læse sig frem til, at forslagsstillerne til den for så vidt berettigede kritik omkring kontrolmulighederne, der blev rejst ved førstebehandlingen, har gjort, hvad vi overhovedet kan, for at der ikke skal lægges nogen hindringer i vejen, når regeringen tager disse initiativer og laver disse bekendtgørelser.

Der er lagt op til, at man kan kontrollere både udsæden, markerne og alt det, man måtte have lyst til at kontrollere, og alt det, man har lyst til at registrere i den her forbindelse. Der er ikke